فرهیختگان

سه‌شنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۳

شماره ۴۱۱۴

WWW.FDN.IR

FARHIKHTEGANDAILY

نیمه پنهان بودجه‌نویسی امسال هم شفاف نشد

غیبت ادامه‌دار ۲۵۰۰ شرکت دولتی در بودجه ۱۴۰۳

فرهیختگان **در روزهای گذشته دولت اطلاعات جداول لایحه بودجه سال ۱۴۰۳ یا همان بخش دوم لایحه بودجه سال جاری را منتشر کرد. یکی از این بخش‌های قابل تامل، اطلاعات لایحه بودجه شرکت‌های دولتی است. نگاهی به اطلاعات اولیه لایحه بودجه شرکت‌های دولتی نشان می‌دهد حجم بودجه این شرکت‌ها در سال جاری حدود سه‌هزار و ۷۴۱ هزار میلیارد تومان خواهد بود که رشد نزدیک به ۳۰ درصدی نسبت به سال ۱۴۰۲ خواهد داشت. طبق این داده‌ها، از رقم مذکور در بخش منابع حدود سه‌هزار و ۱۸ هزار میلیارد تومان آن مربوط به بخش درآمدهای فروش کالا و خدمات، ۱۱۰ همت مربوط به تسهیلات بانکی و سایر وام‌های داخلی، نزدیک به ۹۱ همت اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، ۳۵ همت وام خارجی، ۲۳ همت اعتبارات هزینه‌ای و مابقی مربوط به سایر بخش‌های منابع است. ازجمله موارد قابل تامل در بررسی شرکت‌های دولتی، ۱- عدم تطابق تعداد شرکت‌های زیان‌ده با ادعای مدیران شرکت‌های دولتی و ۲- تعداد واقعی کل شرکت‌های دولتی است. در ارتباط با دلایل زیان‌دهی شرکت‌های دولتی براساس نتایج پژوهش‌های وزارت اقتصاد، دلایلی مانند محدودیت‌های آسان بودجه‌ای، قیمت‌های تکلیفی، حجم بالای استخدام نیروی انسانی و هزینه‌های جانبی و پرسنلی بالای شرکت‌های دولتی، وظایف حاکمیتی و غیرتجاری برخی شرکت‌ها و عدم حکمرانی اقتصادی در آنها و فرآیندهای ناکارا و غیرشفاف در ثبت جریان مالی شرکت‌های دولتی وجود دارد. افزون بر اینها، از مواردی که موجب ایجاد فشار هزینه‌ای برای شرکت‌های دولتی شده، فرآیند جریان مالی و روش هزینه‌کرد در این شرکت‌هاست.**

۶۰ سال با شرکت‌های دولتی

براساس گزارشی که پژوهشکده امور اقتصادی وزارت اقتصاد با عنوان «مروری بر تاریخچه شکل‌گیری شرکت‌های دولتی در ایران» منتشر کرده است؛ زمان شکل‌گیری و تاسیس شرکت‌های دولتی در اقتصاد ایران به سال‌های ابتدای قرن ۱۳۰۰ و مقارن با آغاز کارکرد نظام اداری و به‌نوعی معنادار شدن اقتصاد ایران بازمی‌گردد. در این ارتباط اولین شرکت دولتی به نام بانک ایران در سال ۱۳۰۰ و بعد از آن بانک ملی ایران در سال ۱۳۰۶ تاسیس شد. به‌طور کلی عوامل ذیل در تاسیس شرکت‌های دولتی در ایران موثر بوده‌اند:

۱. کمک به فرآیند رشد و توسعه اقتصادی کشور

۲. گرایش از یک اقتصاد متکی به نفت به یک اقتصاد غیرمتکی به نفت از طریق سرمایه‌گذاری درآمدهای نفتی

۳. حفظ انحصار تولید، توزیع، واردات و صادرات برخی از کالاها نظیر انحصار دخانیات

۴. تامین، تولید و ذخیره‌سازی مایحتاج اولیه جامعه نظیر غله، چای و قند و شکر

۵. عدم توانایی مالی بخش خصوصی برای انجام فعالیت‌های زیربنایی و عمومی نظیر فولاد، راه‌آهن و برق

۶. ایجاد زمینه‌های لازم برای حمایت از صنایع داخلی

۷. کمک به تثبیت قیمت‌ها و حمایت از مصرف‌کنندگان

۸. ایجاد اشتغال و نیز منابع درآمدی برای دولت.

شرکت‌های دولتی ابزارهای دولت در انجام فعالیت‌هایی هستند که یا دولت وظیفه انجام آنها را برعهده داشته و دیگر دستگاه‌های دولتی (وزارتخانه‌ها و موسسات دولتی) نمی‌توانند در آن زمینه فعالیت کنند یا زمینه‌های فعالیتی است که بخش خصوصی «نمی‌تواند» یا به‌خاطر عدم سودآوری یا سودآوری پایین «نمی‌خواهد» (انگیزه ندارد) در آن زمینه‌ها فعالیت کند.

افزایش یا کاهش تعداد شرکت‌های دولتی بر مبنای دوره‌های مختلف و براساس اهداف، برنامه‌ها و فلسفه نگاه دولت در دوره‌های مختلف متفاوت بوده است. در برخی دوره‌ها ایجاد زیربناها، در دوره‌های دیگر توجه به بخش خاص یا فعالیتی معین و در دیگر دوره‌ها کسب درآمد یا جلب مشارکت‌ها و سرمایه‌گذاری خارجی فلسفه ایجاد شرکت‌ها را شکل داده است. طی سال‌های ۱۳۰۰ تا ۱۳۴۰ به دلیل شروع ایجاد زیربناهای تولیدی و اقتصادی فلسفه ایجاد شرکت‌های دولتی در راستای لزوم دخالت دولت در امور اقتصادی بوده است اما طی دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ تاسیس شرکت‌های دولتی در جهت ایجاد فرآیندهای جدید تولیدی، مشارکت سرمایه‌گذاران خارجی در کشور و تاسیس صنایع مدرن بوده است. بعد از آن و در سال‌های اول انقلاب اسلامی افزایش تعداد شرکت‌های دولتی مطابق با مصادره و ملی شدن بسیاری از شرکت‌های خصوصی بوده است (گزارش پژوهشکده امور اقتصادی وزارت اقتصاد) پس از آن روند افزایش تعداد شرکت‌های دولتی تکرار شد و این موضوع تا اواخر دهه ۱۳۷۰ و آغاز اجرای برنامه خصوصی‌سازی شرکت‌ها ادامه داشت. بعد از آن تعداد شرکت‌های دولتی به‌تدریج کاسته شد و تا سال ۱۴۰۱ تعداد این شرکت‌ها به ۳۷۸ شرکت رسید. نمودار این گزارش روند تعداد شرکت‌های دولتی در اقتصاد ایران را نشان می‌دهد.

آنطور که نمودار نشان می‌دهد تعداد شرکت‌های دولتی از زیر ۱۰۰ مورد در سال‌های دهه ۱۳۴۰ تا سال ۱۳۵۳ به ۱۵۰ مورد تا سال ۱۳۵۷ رسیده اما این تعداد تا سال ۱۳۸۰ حتی به ۶۰۰ مورد نیز نزدیک شده است. پس از آن به‌تدریج با واگذاری در قالب خصوصی‌سازی یا واگذاری‌های در قالب رد دیون، تعداد شرکت‌های دولتی کاهش یافته و به زیر ۴۰۰ مورد در سال ۱۴۰۱ رسیده است.

شرکت‌های دولتی ۳۴۰ یا ۳۳۰۰ شرکت؟

آنطور که در نمودار قابل مشاهده است تعداد دقیق شرکت‌های دولتی، موسسات بیمه و بانک‌های دولتی که در پیوست بودجه سالانه می‌آید تا لایحه بودجه سال ۱۴۰۲ به ۳۴۱ مورد رسیده است، اما ۲۴ دی‌ماه سال ۱۴۰۲ ازوجی، مدیرکل ارزیابی عملکرد شرکت‌ها و کنترل کیفیت دیوان محاسبات در این خصوص گفت: «اگر تعداد شرکت‌هایی که تحت کنترل و مدیریت دولت است و همچنین شرکت‌های وابسته به نهادهای عمومی غیر دولتی را اضافه کنیم تعداد کل شرکت‌های تحت مدیریت دولت به سه هزار و ۲۵۵ مورد می‌رسد.» وی اضافه کرد: «تعداد شرکت‌های شبه‌دولتی که از نظر ماهیت دولتی نیستند اما تحت کنترل دولت هستند و دولت در عزل و نصب‌ها و راهبری‌ها ورود دارد به دو هزار و ۱۱۶ مورد می‌رسد.» مدیرکل رسیدگی و بررسی‌های فنی دیوان محاسبات اظهار کرد: «اهمیت شرکت‌های شبه‌دولتی بسیار بالاست، چون گردش مالی بالایی دارند و از این جهت اهمیت دارد که صورت‌های مالی و حسابرسی آنها انجام و منتشر شود. به گفته وی، شرکت‌های دولتی زیر نظر دستگاه‌های نظارتی هستند اما شرکت‌های شبه‌دولتی به دلیل ماهیت حقوقی غیردولتی از روند نظارت‌های دستگاه‌های نظارتی به دور هستند و بودجه آنها در مجلس هم بررسی نمی‌شود.»

در این خصوص برخی پژوهش‌ها (مقاله اثر ساختار مالکیت بر عملکرد و بازده سهام شرکت‌ها در بازار سهام ایران، ۱۴۰۲) نشان می‌دهند در اقتصاد ایران بسیاری از شرکت‌های دولتی با مالکیت یک واحد یا یک شرکت به‌صورت هرمی تا هفت لایه در شرکت‌های زیرمجموعه که عمده سهامدار آنها بخش خصوصی است، مدیریت می‌کنند.»

زیان شرکت‌های دولتی ۹ برابر ادعای مدیران!

بند ۲ ماده (۱) قانون محاسبات عمومی، بودجه شرکت‌های دولتی را این‌گونه تعریف می‌کند: «بودجه شرکت‌های دولتی و بانک‌ها شامل پیش‌بینی درآمدها و سایر منابع تامین اعتبار می‌باشد.» بر این اساس بودجه یک شرکت دولتی به لحاظ ماهیت با بودجه عمومی دولت متفاوت است. بودجه یک شرکت دولتی در اصل منعکس‌کننده رقم گردش مالی شرکت در طول یک سال می‌باشد. برخلاف بودجه عمومی دولت منابع و مصارف بودجه شرکت‌های دولتی بیانگر دریافتی‌ها از خزانه دولت و پرداختی‌ها به خزانه دولت نمی‌باشد؛ بلکه ناشی از عملیات خود شرکت است. بر این مبنا مقایسه بودجه شرکت دولتی با بودجه عمومی دولت فاقد معنای ماهوی می‌باشد. بر این اساس منابع شرکت‌های دولتی شامل درآمدهای حاصل از فعالیت آنها، اعتبارات هزینه‌ای، اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، تسهیلات بانکی و سایر وام‌های داخلی، وام‌های خارجی، دارایی‌های جاری و سایر دریافت‌ها می‌باشد. مصارف شرکت‌های دولتی نیز شامل هزینه‌ها، پرداخت مالیات به دولت، پرداخت سود سهامداران، ۵۰ درصد سود ویژه پرداختی به دولت، بازپرداخت تسهیلات بانکی و سایر وام‌های داخلی، بازپرداخت وام‌های خارجی، بازپرداخت ودیعه، بدهی‌ها و سایر پرداخت‌ها، وجوه اداره‌شده، هزینه‌های سرمایه‌ای و افزایش دارایی‌های جاری است. هزینه‌های سرمایه‌ای نیز شامل خرید ماشین‌آلات، وسایط نقلیه، خرید زمین، احداث ساختمان، همچنین سرمایه‌گذاری در سایر شرکت‌ها، خرید دارایی‌های ثابت و هزینه اجرای طرح‌های عمرانی است.

در ارتباط با پرداخت ۵۰ درصد سود ویژه به دولت یا دریافت کمک زیان از دولت، فرآیند به این صورت است که چنانچه فعالیت شرکت منجر به ایجاد سود شود، این سود مشمول پرداخت مالیات به دولت با نرخ ۲۵ درصد و ۵۰ درصد سود ویژه به دولت می‌شود. همچنین چنانچه فعالیت شرکت‌های دولتی درنهایت موجب ایجاد زیان شود، این زیان از طریق برداشت از دارایی‌های جاری شرکت یا در قالب دریافت کمک زیان از دولت پوشش داده می‌شود. بر این اساس به استناد ماده ۱۰۵ قانون مالیات‌های مستقیم شرکت‌های دولتی مکلفند از سود ویژه سالیانه خود ۲۵ درصد مالیات پرداخت کنند. درصورتی‌که مبالغ مزبور به صورت یک دوازدهم علی‌الحساب موضوع ماده ۴ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت پرداخت نشود، تحت عنوان مالیات عملکرد یا معوقه در جدول ۵ لایحه بودجه درج می‌شود. همچنین شرکت‌های دولتی که قسمتی از سهام آنها متعلق به بخش غیردولتی است به تناسب میزان سهام بخش غیردولتی مشمول پرداخت وجوه موضوع این بند نمی‌باشند و سهم بخش غیردولتی از ۵۰ درصد سود ابرازی (سود ویژه) مذکور باید توسط شرکت‌های دولتی ذی‌ربط به سهامداران بخش یادشده پرداخت شود. وصول مبلغ یادشده تابع احکام مربوط و مقرر در قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن است.

یکی از موارد قابل تامل در موضوع زیان شرکت‌های دولتی عدم برآورد میزان دقیق مقدار زیان و تعداد شرکت‌های دولتی زیان‌ده در بودجه سالانه است. آنطور که در نمودار آمده، طی سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۳ درحالی تعداد شرکت‌های زیان‌ده در لایحه و قانون بودجه در سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ به ترتیب ۲۵ تا ۱۷ مورد ذکر شده که عملکرد واقعی شرکت‌ها نشان می‌دهد در آن سال‌ها برخلاف پیش‌بینی قانون بودجه تعداد شرکت‌های زیان‌ده به ترتیب ۱۱۰ و ۱۵۰ شرکت بوده است. به عبارتی مدیران شرکت‌های دولتی با درج عنوان سودده و سربه‌سر با استفاده از این واژه‌ها زیان شرکت‌ها را پنهان کرده اما هر سال هم این زیان در صورت‌های مالی منعکس می‌شود اما با همین ترفند در بودجه سالانه این موضوع از دید مجلسی‌ها پنهان می‌ماند.

مجاری تاثیر فعالیت شرکت‌های دولتی در اقتصاد ایران

براساس گزارش سیاستی پژوهشکده امور اقتصادی وزارت اقتصاد که با عنوان بررسی نسبت شرکت‌های دولتی با خلق درون‌زای نقدینگی در اقتصاد ایران و لزوم تغییر ساختار جریان مالی منتشر شده، شواهد تجربی و بررسی‌های حسابداری نشان می‌دهند که نقدینگی در اقتصاد بر مبنای الگوی خلق اعتبار در بانکداری رشد می‌کند. از این منظر، فعالیت شرکت‌های دولتی یکی از مجاری تقاضای خلق نقدینگی در کشور است.

به عبارتی، شواهد تجربی و بررسی‌های حسابداری نشان می‌دهند بانک‌ها در دنیای واقعی نه به عنوان واسطه وجوه، بلکه به عنوان خالق وجوه به فعالیت می‌پردازند. بر مبنای این الگو از بانکداری، تقاضاهای شکل‌گرفته برای نقدینگی از سوی عاملان اقتصادی درنهایت می‌تواند به سیستم بانکی ارجاع شده و پاسخ سیستم بانکی به این تقاضاها منجر به خلق نقدینگی در اقتصاد می‌شود. بر این اساس در این رویکرد محدودیت‌های بانک‌ها در خلق نقدینگی وجود پایه پولی از پیش واردشده به اقتصاد نیست، بلکه بانک‌ها در خلق نقدینگی با محدودیت‌های اقتصادی و سودآوری مواجهند و تا زمانی که انجام این فعالیت برای آنها از جنبه سودآوری و ریسک‌های مربوطه توجیه‌پذیر باشد مبادرت به انجام آن می‌دارند. در این ارتباط عوامل مختلفی همچون نرخ‌های بهره، نرخ ذخیره قانونی، جریمه‌های مرتبط با مقررات سرمایه اعم از مقررات احتیاطی کلان و خرد و ریسک‌های مختلف اعم از ریسک اعتباری و ریسک نقدینگی می‌توانند بر انگیزه و توان بانک‌ها در خلق نقدینگی تاثیر بگذارند.

بررسی‌ها نشان می‌دهد فعالیت شرکت‌های دولتی از مجاری گوناگون می‌تواند بر خلق نقدینگی در اقتصاد تاثیر بگذارد. جهت تبیین بهتر این موضوع توجه به منابع و مصارف شرکت‌های دولتی، دولت، بانک مرکزی و بانک‌ها و نحوه ارتباط آنها با یکدیگر ضروری است. در این ارتباط مصارف شرکت‌های دولتی شامل هزینه‌ها، پرداخت مالیات به دولت، پرداخت ۵۰ درصد سود ویژه به دولت، بازپرداخت تسهیلات بانکی و سایر وام‌های داخلی، بازپرداخت وام‌های خارجی، اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، دارایی‌های جاری و سایر دریافتی‌ها می‌باشد، تامین شود. بر این اساس روند فعالیت شرکت‌های دولتی می‌تواند بر این منابع و مصارف تاثیر گذاشته و بر اساس آن، با تاثیرگذاری بر منابع و مصارف دولت و سیستم بانکی، درنهایت بر خلق و محو نقدینگی تاثیر بگذارد. در این ارتباط، اگر درآمد این شرکت‌ها کاهش یابد، یا هزینه‌های آنها به گونه‌ای افزایش یابد که در نهایت منجر به افزایش زیان آنها شود، این موضوع می‌تواند منجر به دریافت کمک زیان از دولت شود و در صورت عدم زیان، موجب کاهش پرداخت مالیات و سود سهام ویژه به دولت شود. به دنبال آن، این موضوع می‌تواند بر توازن بودجه دولت تاثیر منفی گذاشته و با افزایش کسری بودجه دولت، فشار بر منابع بانک مرکزی و بانک‌ها افزایش یافته و در نهایت فشاری مثبت جهت افزایش خلق نقدینگی در اقتصاد ایجاد شود. همچنین دریافت تسهیلات بانکی (اعم از بانک‌ها و بانک مرکزی) می‌تواند موجب افزایش خلق نقدینگی در اقتصاد شود. افزون بر این، اگر بازپرداخت تسهیلات بانکی توسط شرکت‌های دولتی با اختلال مواجه شود، این موضوع محو نقدینگی را با اختلال مواجه ساخته و در نهایت به صورت خالص، نقدینگی بیشتری در اقتصاد خلق می‌شود. کارکرد منفی دیگر این تسهیلات شرکت‌های دولتی، فشار به سیستم بانکی و کاهش قدرت وام‌دهی بانک‌ها به بخش خصوصی و به ویژه کسب و کارهای کوچک و متوسط و خانوارهاست.

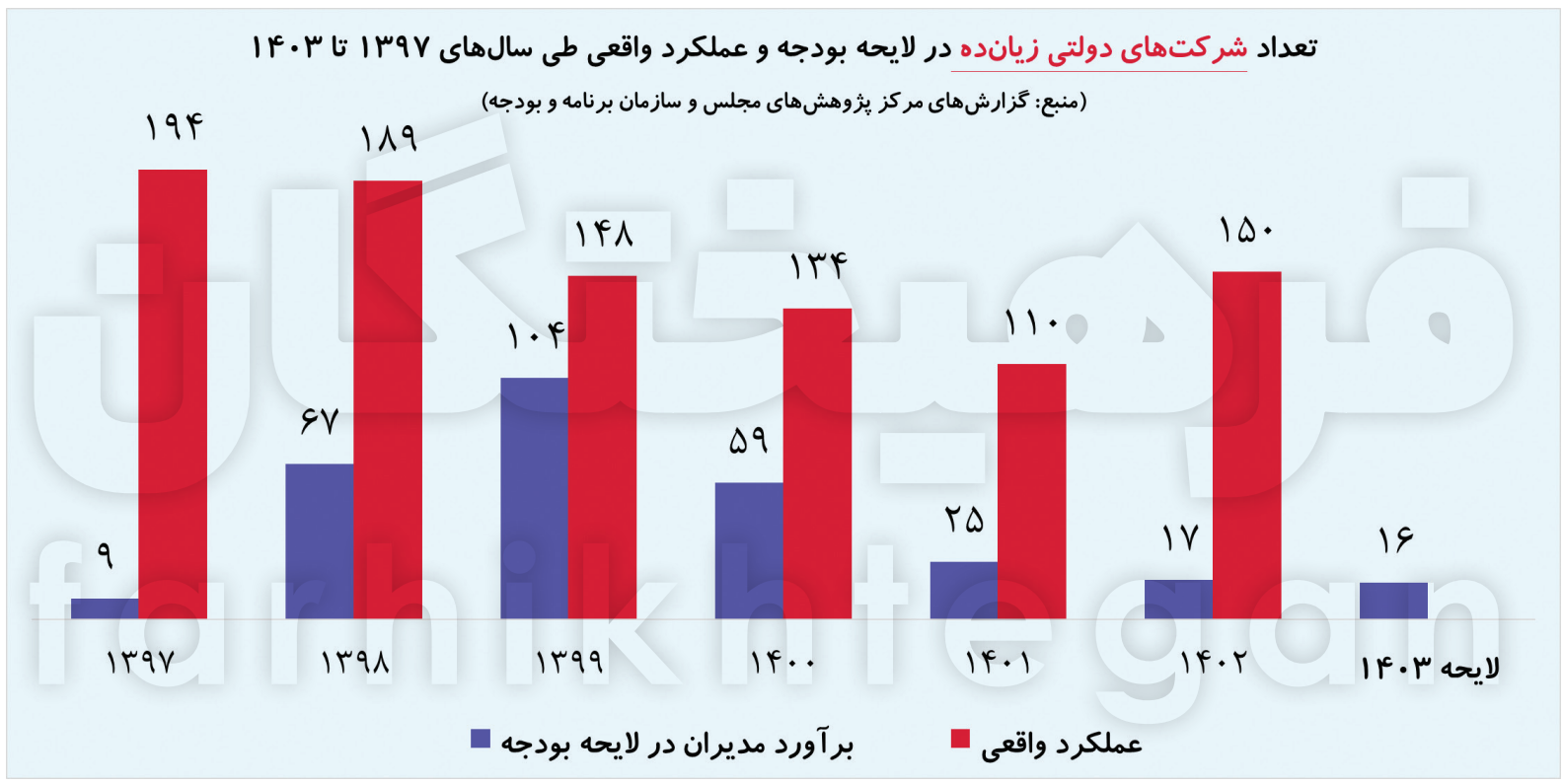

رشد ۲۴.۷ درصد اعطای تسهیلات در سال ۱۴۰۲

صحابی با اشاره به تسهیلات پرداخت‌شده در حوزه‌های مختلف در سال گذشته گفت: «در سال گذشته شبکه بانکی بیش از پنج هزار و ۶۴۶ همت تسهیلات به بخش‌های مختلف اقتصادی پرداخت کرد. این میزان، هزار و ۱۲۰ همت معادل ۲۴,۷ درصد نسبت به سال گذشته افزایش داشته، همچنین بیش از ۸۱ درصد از تسهیلاتی که شبکه بانکی پرداخت شده، برای حمایت از کسب‌وکارها و تولید بوده است.» وی خاطرنشان کرد: «در سال ۱۴۰۲، ۷۷۲ هزار و ۹۰۰ نفر از تسهیلات ازدواج به میزان ۱۵۸ همت استفاده کرده‌اند. سال ۱۴۰۲ با یک صف ۱۵۰ هزار نفری به پایان رسید که این تعداد به افراد متقاضی در سال جدید اضافه خواهند شد.» مدیر اداره اعتبارات بانک مرکزی گفت: «بخشنامه قراردادهای «فکتورینگ» به منظور تامین مالی مطالبات پیمانکاران بخش خصوصی و دولتی با ۵۰ همت اعتبار به شبکه بانکی ابلاغ شده است، همچنین استفاده از ابزارهای نوین تامین مالی در قالب تامین مالی زنجیره‌ای همچون اوراق گام، کارت اعتباری متصل به اوراق گام، گواهی‌های سپرده عام و خاص و انتشار انواع صکوک از دیگر برنامه‌های بانک مرکزی برای تامین مالی بخش تولید در سال جاری است.» مهدی صحابی با بیان اینکه در قالب قراردادهای فکتورینگ که با همکاری «وزارت امور اقتصادی و دارایی»، «بانک مرکزی» و «سازمان برنامه و بودجه» سامانه مطالبات قراردادی وزارت اقتصاد راه‌اندازی شده است و در قراردادهای فکتورینگ وثیقه‌های بانکی حذف و قرارداد بین پیمانکار و کارفرما جایگزین آن می‌شود. وی با بیان اینکه بانک مرکزی با وجود اینکه موضوع قراردادهای فکتورینگ در قانون بودجه سال جاری درج نشده، اما به منظور حمایت از تولید سهمیه‌ای ۵۰ همتی به شبکه بانکی ابلاغ کرده است، افزود: «در این ابلاغیه سهمیه هر بانک از قراردادهای فکتورینگ مشخص شده است. همچنین سهم شرکت‌های دولتی از طریق سامانه «سازمان برنامه و بودجه» و سهم شرکت‌های خصوصی از طریق «وزارت امور اقتصادی و دارایی» تعیین شده است.» وی خاطرنشان کرد: «ابزار تامین مالی فکتورینگ در راستای ابزارهای تامین مالی اقتصاد و کمک به حل مشکل کمبود نقدینگی واحدهای تولیدی در چهارچوب ماده ۸ قانون حداکثر استفاده از توان تولید داخلی مصوب سال ۱۳۹۸ مجلس شورای اسلامی پیش‌بینی شد و در چهارچوب این ابزار مطالبات پیمانکاران و ارائه‌کنندگان کالا و خدمات به کارفرماها توسط نهادهای مالی موردپذیرش قرار می‌گیرد. مدیر اداره اعتبارات بانک مرکزی سهم اعتبارات تامین مالی زنجیره‌ای در سال جاری را در مجموع ۳۵۰ همت عنوان کرد که ۵۰ همت از این اعتبار به ابزار فکتورینگ اختصاص خواهد داشت.»

کمتر از یک ماه دیگر مجوزهای کاغذی باطل می‌شوند

با توجه به مهلت نهایی تبدیل مجوزهای کاغذی به الکترونیکی در پایان اردیبهشت سال جاری، دستگاه‌های اجرایی و صاحبان مجوزهای کاغذی، مکلفند هرچه زودتر فرآیند تبدیل مجوزهای خود به الکترونیکی و شناسه یکتا را تسریع کنند. به گزارش ایسنا، بر اساس قانون تسهیل صدور مجوزها، صاحبان همه مجوزها و پروانه‌های کسب‌وکار تا ۲۵ اردیبهشت ماه فرصت دارند، مجوزهای خود را به الکترونیکی تبدیل کرده و شناسه یکتای خود را دریافت کنند و پس از این تاریخ مجوزهای کاغذی از اعتبار ساقط هستند. بنابراین با توجه به عزم دولت برای تبدیل مجوزهای کسب‌وکار از فیزیکی (کاغذی) به الکترونیکی در فرصت باقی‌مانده تا پایان اردیبهشت اصناف و مشاغل باید به نکات و شرایطی که برای دریافت یا تبدیل مجوز لازم است، توجه ویژه داشته باشند. اخیرا نیز درگاه ملی مجوزها در یک فراخوان و بیانیه رسمی اعلام کرد: «براساس حکم تبصره ۷ ماده ۱ قانون تسهیل صدور مجوزها، همه مجوزهای کاغذی باید تا ۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۳ الکترونیکی شوند و از این تاریخ هر فعال اقتصادی که مجوز الکترونیکی (شناسه یکتا) نداشته باشد، از نظر قانون و سامانه‌های دولتی و بانکی فاقد مجوز محسوب می‌شود.» بر این اساس، هر فعال اقتصادی که نامش در بانک اطلاعات کسب‌وکار کشور ثبت نباشد، از ۲۶ اردیبهشت فاقد مجوز تلقی و به تدریج از دریافت خدمات در سامانه‌های دولتی محروم خواهد شد. براساس آخرین آمار درگاه ملی مجوزها، تاکنون یک میلیون و ۶۰۰ هزار مجوز الکترونیکی و شناسه یکتا صادر شده است. همچنین ۱۹۸ هزار مجوز در دست بررسی قرار دارد.

وزارت اقتصاد: کاهش تورم دور از دسترس نیست

وزارت اقتصاد اعلام کرد: «نرخ رشد نقدینگی، تراز تجاری و نرخ رشد اقتصادی به‌عنوان سه عامل بنیادین اکنون در وضعیت مطلوبی هستند و انتظار می‌رود پیش‌بینی‌های انجام‌شده درباره تورم قابل دسترس باشد و روند کاهنده تورم تداوم یابد.» به گزارش تسنیم، وزارت امور اقتصادی و دارایی در پاسخ به گزارش برخی رسانه‌ها در خصوص تورم، توضیح داد: «مهار تورم یکی از اولویت‌های دولت سیزدهم از ابتدا بوده که البته در ابتدای مسیر، برنامه‌های دولت نتایج ملموسی نیز داشت اما به دلیل رویدادهایی همچون جنگ اوکراین و جنگ ارزی، سال ۱۴۰۲ با تورم بالایی آغاز شد. بر اساس گزارش مرکز آمار، فروردین ۱۴۰۲ تورم نقطه به نقطه مصرف‌کننده ناشی از شوک نرخ ارز، ۵۵,۵ درصد بود اما از فروردین به بعد با بیش از ۲۳ درصد کاهش در اسفند ۱۴۰۲ به ۳۲,۳ درصد رسید. در دوساله دولت سیزدهم نیز، تورم نقطه به نقطه مصرف‌کننده با کاهش ۱۱,۷ واحد درصدی از ۴۳,۹ درصد در شهریور ۱۴۰۰ به ۳۲,۲ درصد در اسفند ۱۴۰۲ و نرخ تورم سالانه با کاهش ۵,۶ واحد درصدی از ۴۶,۳ درصد در شهریور ۱۴۰۰ به ۴۰,۷ درصد در اسفند ۱۴۰۲ رسید. در همین حال یکی از وجوه اثرگذار بر متغیرهای کلان پولی کشور، انضباط بخشی مالی دولت بود و دولت سیزدهم تلاش کرد تامین مالی تورم‌زای بودجه دولت را متوقف و به سمت اصلاح روندهای مالی خود و ایجاد انضباط در آن حرکت کند، درنتیجه از ابتدای فعالیت دولت سیزدهم تا انتهای ۱۴۰۲ استقراض از بانک مرکزی به منظور مدیریت بودجه عمومی متوقف شد و دولت توانست در دو سال و نیم گذشته با اتکا به منابع غیرتورم‌زا، بودجه خود را مدیریت کند. علاوه بر این در مهار عوامل تورم‌زا، دولت کاهش رشد نقدینگی را در دستور کار داشت و نقدینگی را از ۳۱,۱ درصد در پایان سال ۱۴۰۱ با یک روند کاهشی مستمر به ۲۴,۳ درصد در پایان ۱۴۰۲ کاهش داد. بانک مرکزی برای سال جاری هم نرخ هدف‌گذاری رشد نقدینگی به طور متوسط ۲۳ درصد با امکان تغییر در یک بازه مثبت و منفی ۲ درصد و نرخ تورم نقطه به نقطه شاخص بهای مصرف‌کننده در پایان سال نیز در کانال ۲۰ درصد تعیین شده است. از آنجا که در کنار نرخ رشد نقدینگی، تراز تجاری و نرخ رشد اقتصادی در وضعیت مطلوبی هستند، بنابراین انتظار می‌رود پیش‌بینی‌های انجام‌شده درباره تورم قابل دسترس باشد و روند کاهنده تورم تداوم یابد.»

مدیرمسئول:
محمدامین ایمانجانی
قائم‌مقام مدیرمسئول:
مسعود فروغی
سردبیر:
محمد زعیم‌زاده
تلفن و فکس:
۶۲۹۹۹۴۹۵ (۰۲۱)
کدپستی:
۱۱۳۵۶۳۳۸۱۶
چاپ:
چاپخانه دانشگاه آزاد اسلامی
نشانی:
خیابان حافظ، پایین‌تر از جمهوری
روبه‌روی ساختمان بورس
ساختمان فرهیختگان، طبقه سوم